

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **J. E.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství a zemědělství**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 57, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství a zemědělství ze dne 8. 2. 2013, č. j. KUJI 3478/2013, sp. zn. OLVHZ 88/2013 Bl-2, se **z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalovanému zpět k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobce se návrhem na zahájení řízení ze dne 18. 3. 2013 domáhal přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství a zemědělství ze dne 8. 2. 2013, č. j. KUJI 3478/2013, sp. zn. OLVHZ 88/2013 Bl-2, kterým bylo změněno předchozí prvostupňové správní rozhodnutí – usnesení Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 9. 10. 2012, č. j. MMJ/OŽP/4929/2012-4, 14807/2012/MMJ, kterým bylo zastaveno správní řízení, neboť žalobce neodstranil na základě výzvy ze dne 27. 6. 2012, č. j. MMJ/OŽP/4929/2012-3 ve stanovené lhůtě podstatné vady žádosti ze dne 30. 5. 2012 o schválení manipulačního řádu vodního díla Kněžický rybník; prvostupňové správní rozhodnutí bylo žalovaným zároveň potvrzeno.

II. Obsah žaloby

V návrhu na zahájení řízení žalobce namítal, že vodoprávní řízení ve věci schválení manipulačního řádu pro vodní dílo Kněžický rybník bylo zastaveno, neboť žalobce neodstranil podstatné vady žádosti ze dne 30. 5. 2012, přičemž jednou z těchto vad mělo být, že manipulační řád musí ve svých částech plně respektovat platné povolení k nakládání s povrchovými vodami ze dne 15. 1. 1991, č. j. Vod 1939/90-235/ŠT, vydané Okresním úřadem v Třebíči, referátem životního prostředí (dále jen „Povolení“). Ve správním řízení bylo vždy argumentováno tím, že Povolení je platné a žalobce se jím musí řídit. Žalobce však opakovaně namítal, že Povolení není platné a manipulační řád nemůže ve všech svých částech Povolení plně respektovat.

Povolení není platné a zaniklo z těchto důvodů (přičemž k neplatnosti a zániku Povolení by stačil kterýkoliv z níže uvedených důvodů): 1) Povolení zaniklo v souladu s § 13 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. uplynutím doby, když povolení ztratilo své národohospodářské odůvodnění. Provoz malé soukromé pily může mít hospodářský a ekonomický význam pouze pro své vlastníky nebo provozovatele, ale rozhodně nemá žádné opodstatnění z hlediska národního hospodářství. Pila navíc není vůbec provozována E. P. a P. P., ale je provozována obchodní společností PILA PLAVEC, s.r.o., IČ: 276 98 530, se sídlem Kněžice 107, PSČ 675 29, tedy třetí osobou, která nemá žádný vztah k Povolení. V dané lokalitě je v provozu několik soukromých pil a otevření nebo zavření jedné malé pily nemá na národní hospodářství žádný vliv. Provoz předmětné pily běží nerušeně i přes to, že turbína nefunguje již více jak 9 let. I to je jasným důkazem, že Povolení již dávno ztratilo jakékoli ekonomické odůvodnění (nejenom tedy národohospodářské). Povolení nemůže být jakkoli využíváno, neboť žalobce jako vlastník vodního díla (hráze rybníka) nemá na jeho využití žádný zájem a provozovatel pily nemá žádné právo (vlastnické, nájemní, apod.) k tomu, aby mohl hráz rybníka užívat k nakládání s vodami. Podle § 11 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., povolení k nakládání s vodami nezakládá práva k cizím pozemkům a stavbám ani nevzniká vodoprávnímu úřadu, správci vodního toku nebo vlastníku vodního díla právní povinnost náhrady oprávněným za nemožnost nakládat s vodami. 2) Povolení nestanoví jasně a určitě dobu, na kterou bylo vydáno. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. se povolení k nakládání s vodami vydává na

časově omezenou dobu. Protože stanovení doby je nezbytnou náležitostí každého povolení k nakládání s vodami a protože Povolení jasné a určité stanovení doby neobsahuje, nemůže jít o platné a vykonatelné rozhodnutí. Povolení je nicotným aktem, které neobsahuje zákonem stanovené náležitosti. 3) Podle ustanovení čl. II. zákona č. 20/2004 Sb. platí, že platnost povolení k odběru povrchových vod, která nabyla právní moci do 31. 12. 2001, zaniká nejpozději dnem 1. 1. 2008, pokud nezanikne uplynutím doby, na kterou byla udělena, je-li tato doba kratší. Z právní úpravy je zřejmé, že platnost Povolení již zanikla. Na Povolení se vztahuje ustanovení čl. II zákona č. 20/2004 Sb. Výklad č. 72 k vodnímu zákonu a souvisejícím právním předpisům Ministerstva zemědělství č. j. 34669/2005-16300 ze dne 19. 5. 2006 se týká povolení k odběru povrchových vod vydanému za účelem jejich energetického využití v MVE. V posuzovaném případě však nejde o žádné energetické využití a o žádnou MVE. Samotný výklad č. 72 k vodnímu zákonu a souvisejícím právním předpisům Ministerstva zemědělství č. j. 34669/2005-16300 ze dne 19. 5. 2006 je přitom v rozporu se zákonem, neboť mění práva a povinnosti vyplývající ze zákona. 4) Z Povolení není jasné, s jakým vodním dílem je spojeno. Vodní díla, ke kterým by se mohlo Povolení vztahovat, nejsou ve vlastnictví pana P. P. a paní E. P. Hráz rybníka vybudovaná na pozemku parc. č. 2238 v k. ú. Kněžice u Třebíče je ve vlastnictví žalobce. Pozemek parc. č. St. 515 v k. ú. Kněžice u Třebíče, na kterém jsou trosky z budovy bez čp/če. způsob využití: stavba technického vybavení, je rovněž ve vlastnictví žalobce. Vlastnické právo k vlastní budově bez čp/če, způsob využití: stavba technického vybavení, postavené na pozemku parc. č. St. 515 (a na sousedním pozemku parc. č. St. 513) je sporné a je předmětem soudního řízení (viz přiložená kopie žaloby na určení vlastnického práva). Předmětem převodu podle smlouvy uzavřené mezi panem P. P., paní E. P. a družstvem s názvem ZVOZD "Horácko", družstvo, je pouze stavba č. p. 107 na pozemku parc. č. St. 9/1 (který byl následně geometrickým plánem z roku 2005 rozdělen na pozemky parc. č. St. 9/1, St. 9/2 a St. 9/3), a nikoli trosky stavby na pozemcích parc. č. St. 513 nebo parc. č. St. 515. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že práva a povinnosti z Povolení na nikoho nepřešla podle § 11 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., neboť pozemky a stavby již dále neslouží svému účelu. Nabyvatelé staveb a pozemků a ani jejich uživatelé neoznámili v zákonem stanovené lhůtě 2 měsíců, že došlo k převodu pozemku nebo stavby. 5) Dotčené stavby již více jak 9 let neslouží účelu uvedenému v Povolení a jako vodní dílo zanikly (jde jen o trosky původních staveb, které zanikly při požáru v roce 2003). S přihlédnutím k vlastnickým vztahům, kdy vlastníkem jednotlivých částí jsou různé osoby (a vlastnictví některých částí je sporné a je předmětem soudních řízení), nelze předpokládat, že by se na tomto stavu něco změnilo. V daném případě není splněna podmínka, aby stavba sloužila účelu uvedenému v Povolení. Úřad měl již dávno postupovat podle § 12 zákona č. 254/2001 Sb., a měl Povolení zrušit. I kdyby žalobce připustil, že nedošlo k zániku Povolení, s čímž ale nesouhlasí, tak i přesto by zde existovaly důvody pro zrušení Povolení. 6) Dotčené stavby zanikly při požáru v roce 2003 a Povolení v souladu s § 13 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb. zaniklo se zánikem vodního díla (turbíny), neboť vodoprávní úřad do 1 roku po zániku díla nestanovil lhůtu a podmínky k uvedení stavby do původního stavu. 7) Z Povolení není jasné, s jakým vodním dílem je spojeno. Žalovaný v Rozhodnutí uvádí, že Povolení je spojeno se zařízením pro výrobu energie, nikoli s vodním dílem, kterým je Kněžický rybník. Pokud by tomu tak skutečně bylo, tak by žalobce jako vlastník Kněžického rybníka nebyl Povolením jakkoli vázán a žalovaný (resp. prvoinstanční orgán) by po něm nemohl požadovat, aby manipulační plán rybníka respektoval podmínky Povolení. Žalovaný v Rozhodnutí dokonce uvádí, že Povolení se nevztahuje ani ke stavbě, ve které byla turbína

umístěna a která zanikla požárem. Vodním dílem by pak podle argumentace žalovaného byla pouze samotná turbína (movitá věc), což není přípustné.

Shora uvedené důvody svědčí o tom, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, je nesprávné a nesprávné je i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo. Uvedené námitky žalobce vztáhl i vůči prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Napadená rozhodnutí jsou proto nezákonná, nesprávná, vydaná na základě vad řízení, správní orgány dospěly k nesprávným skutkovým zjištěním a nesprávnému právnímu posouzení (viz shora uplatněné konkrétní důvody).

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že důvody, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí, jsou v něm dostatečně popsány. Vycházejí z ust. § 66 odst. 1 správního řádu. Žalobce totiž v určené lhůtě neodstranil podstatné vady své žádosti, které brání pokračovat v řízení. Po podání žádosti již manipulační řád nebyl nijak doplněn, ač byl žalobce vyzván k jeho doplnění. Povolení k nakládání s vodami pro využití energetického potenciálu je spojeno s vodním dílem, kterým je zařízení pro výrobu energie, jenž pohání pilu, nikoliv s vodním dílem, který je Kněžický rybník. Podle § 11 odst. 3 vodního zákona může oprávněný umožnit výkon svého Povolení k nakládání s vodami někomu jinému. V povolení z roku 1991 je uvedena doba jeho platnosti „na dobu, po kterou bude národohospodářsky odůvodněno“. Takové stanovení doby platnosti se v době vydání povolení k nakládání s vodami běžně používalo. Podle § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný, což však není tento případ. Podle § 77 odst. 2 správního řádu je nicotné rozhodnutí takové, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů však vyslovuje soud podle soudního řádu správního. Takový doklad není žalovanému znám.

V žalobě je poukázáno na výklad Ministerstva zemědělství č. 72, který byl vydán v souvislosti se zánikem některých povolení k nakládání s vodami ke dni 1. 1. 2008. Vodní zákon v § 8 rozlišuje různé účely nakládání s povrchovými vodami, např. odběr povrchových vod je upraven v § 8 odst. 1 písm. a) bod 1, využití energetického potenciálu těchto vod v § 8 odst. 1 písm. a) bod 3 vodního zákona. Předcházející vodní zákon (zákon č. 138/1973 Sb.) tímto způsobem nakládání s povrchovými vodami podrobně nedefinoval. Podle změny vodního zákona provedené zákonem č. 20/2004 Sb., čl. II bod 2 se zánik některých povolení týká mimo jiné povolení k odběru povrchových vod ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 vodního zákona nikoliv povolení ke vzdouvání popř. akumulaci povrchových vod ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 vodního zákona nebo povolení k využití energetického potenciálu těchto vod podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 3 vodního zákona. Práva a povinnosti z povolení k nakládání s povrchovými vodami přecházejí ze zákona na nabyvatele těchto staveb a nezanikají (§ 11 odst. 1 vodního zákona). Jedinou podmínkou je, aby stavba sloužila účelu uvedenému v povolení. Noví nabyvatelé pak mají oznamovací povinnost vůči vodoprávnímu úřadu o převodu nebo přechodu práv k jejich užívání. Toto je důležité proto, aby vodoprávní úřad byl schopen v každém okamžiku identifikovat, kdo má jaká práva a povinnosti v

souvislosti s platným povolením k nakládání s vodami. Splnění uvedené oznamovací povinnosti ve vztahu k vodoprávnímu úřadu však není podmínkou převodu nebo přechodu práv a povinností vyplývajících z povolení k nakládání s vodami.

K uvedenému tvrzení, že vodní dílo zaniklo požárem, je třeba uvést, že požárem byla poškozena obecná stavba nad turbínou - vodním dílem. Stavba nad turbínou je stavbou obecnou, která spadá do kompetence obecného stavebního úřadu a samotná stavba (část stavby) umožňující nakládání s vodami je vodním dílem. V případě pochybností, co je či není vodním dílem, rozhoduje vodoprávní úřad. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV.

Doplňující procesní podání žalobce

V doplňujícím procesním podání ze dne 14. 6. 2013 žalobce uvedl, že nemohl výzvě žalovaného vyhovět, neboť žalovaný požadoval plné respektování Povolení. Protože byl minimálně tento požadavek protizákonný, nemělo žádný význam, aby žalobce reagoval na ostatní požadavky žalovaného. K tvrzení žalovaného, že požárem byla poškozena obecná stavba nad turbínou (vodním dílem), žalobce dodal, že požárem byla poškozena i samotná turbína a od r. 2003 se na daném místě nenachází.

V.

Právní hodnocení soudu

Krajský soud v Brně na základě podané žaloby přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů napadená správní rozhodnutí, vč. řízení předcházejících jejich vydání, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 30. 5. 2011 žádost žalobce o schválení manipulačního řádu vodního díla – Kněžického rybníku na pozemku p. č. 2238 v k. ú. Kněžice. Vodoprávní úřad usnesením ze dne 27. 6. 2012, č. j. MMJ/OŽP/4929/2012-2 75032/2012/MMJ přerušil předmětné vodoprávní řízení a rozhodnutím ze stejného dne, č. j. MMJ/OŽP/4929/2012-3 75032/2012/MMJ vyzval žalobce k doložení přepracovaného manipulačního řádu doplněného o: 1) do manipulačního řádu bude, do všech kapitol, doplněno nové nakládání s vodami, které bylo vydáno vodoprávním úřadem Magistrátu města Jihlavy dne 5. 9. 2011 pod č. j.: MMJ/OŽP/5953/2011-5, které nabylo právní moci dne 28. 9. 2011. Kopie tohoto nakládání bude doplněna do příloh obou paré manipulačního řádu, 2) do manipulačního řádu budou dále doplněna všechna vydaná pravomocná stavební povolení včetně případných kolaudačních souhlasů či kolaudačních rozhodnutí, které se týkají výše uvedeného vodního díla, 3) v manipulačním řádu budou uvedeny parametry vodního díla v souladu s projektovou dokumentací ověřenou při stavebním povolení rozhodnutím ze dne 14. 3. 2003 č. j.: OŽP/03/2135-Sm-231/2, které nabylo právní moci dne 19. 3. 2003, a to zejména bude uvedena v souladu hladina stálého nadržení a jiné parametry vodní nádrže uvedené v

manipulačním řádu, 4) manipulační řád musí ve všech svých částech plně respektovat platné povolení k nakládání s povrchovými vodami ze dne 15. 1. 1991 č. j. Vod 1939/90-235/Št vydané Okresním úřadem v Třebíči, Referátem životního prostředí, 5) do manipulačního řádu bude doplněna informace, jakým konkrétním způsobem je zachován minimální zůstatkový průtok pod vodním dílem. Do kapitoly C.1. a C.2.3. bude doplněno nastavení dluží v požeráku a výška přepadajícího paprsku a do kapitoly C.4.1. bude doplněno, o kolik je spodní výpusť pootevřena, 6) do manipulačního řádu bude doplněna manipulace se stavidly, 7) v manipulačním řádu bude opraven chybně uvedený kontakt na vodoprávní úřad Magistrátu města Jihlavy, správně: 739 877 572.

Žalobce správním orgánem požadovaný přepracovaný manipulační řád nepředložil a vodoprávní úřad proto vydal shora uvedené rozhodnutí ze dne 9. 10. 2012, č. j. MMJ/OŽP/4929/2012-4 75032/2012/MMJ, kterým zastavil předmětné vodoprávní řízení podle ust. § 115 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) a ust. § 63 odst. 1 písm. c) správního řádu dnem 9. 10. 2012, neboť žalobce neodstranil na základě předchozí výzvy podstatné vady žádosti ze dne 30. 5. 2012.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí včas odvolání, v jehož rámci namítal, že Povolení není platné a manipulační řád jej proto nemůže ve všech svých částech plně respektovat; Povolení je neplatné a zaniklo z následujících důvodů. 1) Povolení zaniklo v souladu s § 13 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. uplynutím doby, neboť povolení ztratilo své národohospodářské odůvodnění. Provoz malé soukromé pily může mít hospodářský a ekonomický význam pouze pro své vlastníky nebo provozovatele, ale rozhodně nemá žádné opodstatnění z hlediska národního hospodářství. Pila navíc není vůbec provozována E. P. a P. P., ale je provozována obchodní společností PILA PLAVEC, s.r.o., IČ 276 98 530, se sídlem Kněžice 107, PSČ 675 29, tedy třetí osobou, která nemá žádný vztah k Povolení. V dané lokalitě je v provozu několik soukromých pil a otevření nebo zavření jedné malé pily nemá na národní hospodářství žádný vliv. Provoz předmětné pily běží nerušeně i přes to, že turbína nefunguje již více jak 9 let. I to je jasným důkazem, že Povolení již dávno ztratilo jakékoli ekonomické odůvodnění (nejenom tedy národohospodářské). Povolení nemůže být jakkoli využíváno, neboť odvolatel jako vlastník vodního díla (hráze rybníka) nemá na jeho využití žádný zájem a provozovatel pily nemá žádné právo (vlastnické, nájemní, apod.) k tomu, aby mohl hráz rybníka užívat k nakládání s vodami. Podle § 11 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., povolení k nakládání s vodami nezakládá práva k cizím pozemkům a stavbám ani nevzniká vodoprávnímu úřadu, správci vodního toku nebo vlastníkovu vodního díla právní povinnost náhrady oprávněným za nemožnost nakládat s vodami. 2) Je otázkou, zda Povolení vůbec stanoví jasně a určitě dobu, na kterou bylo vydáno. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. se povolení k nakládání s vodami vydává na časově omezenou dobu. Protože stanovení doby je nezbytnou náležitostí každého povolení k nakládání s vodami a protože Povolení jasně a určitě stanovení doby neobsahuje, nemůže jít o platné a vykonatelné rozhodnutí. Povolení je nicotným aktem, které neobsahuje zákonem stanovené náležitosti. 3) Podle ustanovení čl. II. zákona č. 20/2004 Sb., platí, že platnost povolení k odběru povrchových vod, která nabyla právní moci do 31. 12. 2001, zaniká nejpozději dnem 1. 1. 2008, pokud nezanikne uplynutím doby, na kterou byla udělena, je-li tato doba kratší. Z právní úpravy je zřejmé, že platnost Povolení již zanikla. Na Povolení se vztahuje ustanovení čl. II zákona č. 20/2004 Sb. Výklad

č. 72 k vodnímu zákonu a souvisejícím právním předpisům Ministerstva zemědělství č. j. 34669/2005-16300 ze dne 19. 5. 2006 se týká povolení k odběru povrchových vod vydanému za účelem jejich energetického využití v MVE. V posuzovaném případě však nejde o žádné energetické využití a o žádnou MVE. 4) Z Povolení není jasné, s jakým vodním dílem je spojeno. Vodní díla, ke kterým by se mohlo Povolení vztahovat, nejsou ve vlastnictví pana P. P. a paní E. P. Hráz rybníka vybudovaná na pozemku parc. č. 2238 v k. ú. Kněžice u Třebíče je ve vlastnictví odvolatele. Pozemek parc. č. St. 515 v k. ú. Kněžice u Třebíče, na kterém jsou trosky z budovy bez čp/če, způsob využití: stavba technického vybavení, je rovněž ve vlastnictví odvolatele. Vlastnické právo k vlastní budově bez čp/če, způsob využití: stavba technického vybavení, postavené na pozemku parc. č. St. 515 (a na sousedním pozemku parc. č. St. 513) je sporné a je předmětem soudního řízení (viz přiložená kopie žaloby na určení vlastnického práva). Předmětem převodu podle smlouvy uzavřené mezi panem P. P., paní E. P. a družstvem s názvem ZVOZD "Horácko", družstvo, je pouze stavba č. p. 107 na pozemku parc. č. St. 9/1 (který byl následně geometrickým plánem z roku 2005 rozdělen na pozemky parc. č. St. 9/1, St. 9/2 a St. 9/3), a nikoli trosky stavby na pozemcích parc. č. St. 513 nebo parc. č. St. 515. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že práva a povinnosti z Povolení na nikoho nepřešla podle § 11 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., neboť pozemky a stavby již dále neslouží svému účelu. Nabyvatelé staveb a pozemků a ani jejich uživatelé neoznámili v zákonem stanovené lhůtě 2 měsíců, že došlo k převodu pozemku nebo stavby. 5) Dotčené stavby již více jak 9 let neslouží účelu uvedenému v Povolení a jako vodní dílo zanikly (jde jen o trosky původních staveb, které zanikly při požáru v roce 2003). S přihlédnutím k vlastnickým vztahům, kdy vlastníkem jednotlivých částí jsou různé osoby (a vlastnictví některých částí je sporné a je předmětem soudních řízení), nelze předpokládat, že by se na tomto stavu něco změnilo. V daném případě není splněna podmínka, aby stavba sloužila účelu uvedenému v Povolení. Úřad měl již dávno postupovat podle § 12 zákona č. 254/2001 Sb., a měl Povolení zrušit. I kdyby Odvolatel připustil, že nedošlo k zániku Povolení, s čímž ale nesouhlasí, tak i přesto by zde existovaly důvody pro zrušení Povolení. 6) Dotčené stavby zanikly při požáru v roce 2003 a Povolení v souladu s § 13 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb. zaniklo se zánikem vodního díla (turbíny), neboť vodoprávní úřad do 1 roku po zániku díla nestanovil lhůtu a podmínky k uvedení stavby do původního stavu.

Následně žalovaný vydal touto žalobou napadené odvolací rozhodnutí. V jeho odůvodnění je mj. uvedeno, že důvody zastavení správního (vodoprávního) řízení jsou taxativně uvedeny v § 63 odst. 1 správního řádu, přičemž žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení a správní orgán prvního stupně proto řízení zastavil v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaný se dále vyjadřoval k uplatněným odvolacím námitkám (shora vyličený), nezabýval se však přezkumem prvostupňového správního rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, ač to bylo závěrem napadeného odvolacího rozhodnutí konstatováno. Žalobce uplatnil v rámci odvolacího řízení celkem 6 odvolacích důvodů jasně formulovaných, členěných a řádně argumentovaných, přičemž před jejich vyličením namítal, že k neplatnosti a zániku povolení by stačil kterýkoliv s žalobcem uplatněných odvolacích důvodů. Na základě těchto důvodů žalobce dovozoval, že předchozí prvostupňové správní rozhodnutí o zastavení vodoprávního řízení je v rozporu s právními předpisy, je nesprávné a založeno na vadách řízení, které rozhodnutí předcházelo.

Žalovaný se žádným způsobem nezabýval námitkou zániku Povolení uplynutím doby podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., neboť Povolení ztratilo své národohospodářské odůvodnění, protože provoz malé soukromé pily může mít hospodářský a ekonomický význam pouze pro své vlastníky nebo provozovatele, ale nemá žádné opodstatnění z hlediska národního hospodářství (zbývající skutková právní argumentace uplatněná žalobcem je vyličeána shora jako první odvolací námitka použitá v odvolání proti rozhodnutí o zastavení vodoprávního řízení). Na třetí odvolací bod (citovaný shora) sice žalovaný reagoval, ovšem nedostatečným způsobem, který neodpovídá jasně na žalobcem uplatněnou námitku. Žalovaný rovněž nedostatečně reagoval na 4. odvolací námitku (rovněž shora citovanou). Žalovaný uvádí, že jedinou podmínkou, aby práva a povinnosti z Povolení k nakládání s povrchovými vodami přešly ze zákona na nabyvatele těchto staveb a nezanikly, je aby stavba sloužila účelu uvedenému k Povolení; žalobce však v odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení namítal, že stavba již dále neslouží svému účelu. Podrobně byla tato námitka uvedena pod bodem č. 5 odvolání žalobce s tím, že dotčené stavby více jak 9 let neslouží účelu uvedenému v Povolení a jako vodní díla zanikly. V této souvislosti žalobce namítal, že úřad měl již dávno postupovat podle § 12 vodního zákona a Povolení zrušit. K této námitce se žalovaný vůbec nevyjádřil. Stejně tak se nevyjádřil k 6. odvolací námitce týkající se tvrzení, že dotčené stavby zanikly při požáru v r. 2003 a Povolení v souladu s ust. § 13 odst. 2 zaniklo se zánikem vodního díla (turbíny), neboť vodoprávní úřad do jednoho roku po zániku díla nestanovil lhůtu a podmínky k uvedení stavby do původního stavu.

Uvedeným postupem došlo k porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k odkladům k rozhodnutí.

Žalovaný se též nevyjádřil k žalobcem zaslaným podkladům, které připojil k odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí a kterými podpořil svoji argumentaci. Pokud správní orgán neprovede veškeré důkazy navržené žalobcem, musí v rozhodnutí uvést, které důkazy neprovedl a z jakého důvodu, neboť právo účastníka řízení navrhnout provedení konkrétního důkazu odpovídá povinnost orgánu veřejné moci tento důkaz provést, anebo náležitě odůvodnit, z jakého důvodu jeho provedení není nutné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2007, č. j. 2 Afs 153/2006 – 77, či ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84).

Jestliže se odvolací orgán nevypořádá s uplatněnými odvolacími námitkami, zakládá tato skutečnost nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů. V případě nepřezkoumatelnosti se jedná o tak závažnou vadu, že se jí musí soud zabývat z úřední povinnosti nad rámec uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci. K nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí pro nedostatek důvodů se opakovaně vyjadřovaly soudy rozhodující ve správním soudnictví. Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/1992 – 23 (in správní právo 2/1994 pod číslem 27) vyslovil, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za

podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti predestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádnými důkazy za vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej případně vedly k uložení sankce v konkrétní výši; z odůvodnění správního rozhodnutí musí jednoznačně vyplývat, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovi námitky a přihlédl i k námitkám strany druhé; užité argumenty a úvahy správního orgánu nesmí vzbudit pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti; z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé; pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle. V rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84 Nejvyšší správní soud mj. vyslovil, že nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]. Obdobný závěr vyslovil Nejvyšší správní soud také v rozsudku ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7Afs 116/2009 – 70.

Napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a soud jej proto postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) zrušil pro vady řízení a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému, který je ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému ve výši 11 228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny žalobcova advokáta a náhrady hotových výdajů, a to za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky) ve výši 2 x 3 100 Kč a dva režijní paušály ve výši 2 x 300 Kč, navýšené o daň z přidané hodnoty, jejíž sazba činí 21 %.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. 3. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu